

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 251

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 11 aprilie 2011

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 129 din 1 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 70 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	2–3
Decizia nr. 130 din 1 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 ¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă	3–4
Decizia nr. 165 din 8 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, în ansamblul său, precum și, în mod special, ale art. 8 lit. a) și art. 11 alin. (1) din aceasta	5–7
Decizia nr. 179 din 8 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”, ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 2 alin. (3)—(5) din anexa nr. 3 la aceasta, precum și ale art. 50 alin. (1) și art. 107 alin. (4) din Legea apelor nr. 107/1996	7–10
Decizia nr. 210 din 15 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă	11–12
Decizia nr. 293 din 24 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 lit. c) și art. 49 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, precum și ale art. 44 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.588/2007	12–14
Decizia nr. 311 din 3 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 215 alin. 5 din Codul penal.....	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 129

din 1 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 70 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 70 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Consiliul Județean Constanța în Dosarul nr. 2.951/118/2010 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde avocatul Simona-Luminița Sîrbu, pentru primarul orașului Cernavodă, lipsă fiind autorul excepției de neconstituționalitate și prefectul județului Constanța, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului primarului orașului Cernavodă, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, întrucât referendumul prevăzut de dispozițiile de lege criticate ar trebui declanșat prin voința poporului, iar nu de către o instituție publică. Totodată, consideră că dispozițiile de lege criticate sunt lucrate în ceea ce privește procedura de demitere a primarului, deoarece permit luarea unor soluții contradictorii de către prefect, textele având astfel și un conținut ambiguu.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, deoarece atât alegerea, cât și demiterea primarului se fac prin referendum, iar celelalte aspecte invocate privesc interpretarea și aplicarea legii de către instanța de judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.951/118/2010, Tribunalul Constanța — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 70 alin. (1) din Legea nr. 215/2001. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de pârâțul Consiliului Județean Constanța într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect obligarea sa la desemnarea unui reprezentant care să facă parte din comisia de organizare a unui referendum pentru demiterea primarului orașului Cernavodă, comisie ce va fi numită prin ordin al prefectului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 37 privind dreptul de a fi ales, ale art. 120 privind principiile administrației publice locale și ale art. 121 privind autonomia locală, având în vedere că prefectul „are abilitatea de a verifica și dispune discreționar, arbitrar, dacă sunt

îndeplinite condițiile de organizare a referendumului pentru demiterea unui primar”, ceea ce contravine și principiului separației puterilor în stat prin imixtiunea reprezentantului executivului în activitatea unui reprezentant al autorității publice locale.

Tribunalul Constanța — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece din cuprinsul dispozițiilor de lege criticate nu rezultă împrejurarea că prefectul poate aprecia asupra nesocotirii de către primar a intereselor generale ale colectivității locale sau a neexercitării atribuțiilor ce îi revin, potrivit legii, inclusiv a celor pe care le exercită ca reprezentant al statului, pentru a discuta despre o imixtiune și o încălcare a principiului autonomiei locale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece prevederile de lege privind modalitatea de încetare a mandatului unui primar ca urmare a rezultatului unui referendum local având ca obiect demiterea acestuia nu reprezintă o încălcare a principiului egalității în fața legii, principiu care nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune un tratament juridic identic numai pentru situații egale, iar situațiile în mod obiectiv diferite justifică chiar și din punct de vedere constituțional tratament juridic diferit.

În ceea ce privește celelalte critici de neconstituționalitate, apreciază că legiuitorul are competența exclusivă de a stabili modalitățile și condițiile de funcționare a sistemului electoral, inclusiv în ceea ce privește alegerea primarilor. Prin posibilitatea instituită de legiuitor, ca mandatul primarului să înceteze și ca urmare a rezultatului unui referendum local, organizat în condițiile legii, nu se îngrădește dreptul vreunui cetățean cu drept de vot care îndeplinește condițiile cerute de lege de a fi ales și nici nu se aduce atingere principiilor de bază privind administrația publică locală. Referendumul pentru încetarea mandatului primarului se organizează în situația în care primarul nesocotește interesele generale ale colectivității locale sau nu își exercită atribuțiile conferite de lege, inclusiv a celor în care acționează ca reprezentant al statului, și nu reprezintă o imixtiune a prefectului de natură a încălca principiul autonomiei locale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, susținerile părții prezente, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 70 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, cu următorul conținut: „*Mandatul primarului încetează ca urmare a rezultatului unui referendum local având ca obiect demiterea acestuia, organizat în condițiile legii, conform procedurii prevăzute la art. 55 alin. (3)—(7).*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 37 privind dreptul de a fi ales, ale art. 120 privind principiile administrației publice locale și ale art. 121 privind autonomia locală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile de lege criticate prevăd posibilitatea ca mandatul primarului să înceteze, înainte de termen, ca urmare a rezultatului unui referendum local, organizat în condițiile legii. Astfel, potrivit art. 70 alin. (2) și (4) din Legea nr. 215/2001, referendumul pentru încetarea mandatului primarului se organizează ca urmare a cererii adresate în acest sens prefectului de cel puțin 25% dintre locuitorii cu drept de vot ai comunei, orașului sau municipiului, ținând cont de nesocotirea de către primar a intereselor generale ale colectivității locale sau a neexercitării atribuțiilor ce îi revin, potrivit legii, inclusiv a celor pe care le exercită ca reprezentant al statului. Acest procent trebuie să fie realizat în fiecare dintre localitățile componente ale comunei, orașului sau municipiului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 70 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Consiliul Județean Constanța în Dosarul nr. 2.951/118/2010 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 130

din 1 februarie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ alin. 1
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte	Ion Predescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător	Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător	Tudorel Toader	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător	Fabian Niculae	— magistrat-asistent
Iulia Antoanella Motoc	— judecător		

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Tudor Munteanu în Dosarul nr. 20.561/301/306 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

La apelul nominal se prezintă pentru autorul excepției, mandatarul Aurelia Munteanu, constatându-se lipsa celeilalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 20.561/301/2006, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 244¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Tudor Munteanu într-un dosar având ca obiect pretenții financiare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 244¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, întrucât limitează atacarea cu recurs a încheierilor prin care instanța s-a pronunțat cu privire la o cerere de suspendare a cauzei, doar pentru cauzele aflate la fond sau în apel.

Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Tudor Munteanu în Dosarul nr. 20.561/301/306 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 244¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul cuprins: „*Asupra suspendării judecării procesului, instanța se va pronunța prin încheiere care poate fi atacată cu recurs în mod separat, cu excepția celor pronunțate în recurs.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și a autorităților publice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă și, răspunzând unor critici asemănătoare, a statuat că prevederile respective sunt în acord cu dispozițiile constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 721 din 7 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 17 iulie 2009, Curtea a statuat că hotărârea care soluționează cauza are caracter irevocabil, întrucât stadiul procesual în care este pronunțată este recursul. Prin urmare, încheierea prin care se dispune suspendarea judecării își însușește acest caracter, tocmai pentru că, pregătind pronunțarea hotărârii finale, ea urmează soarta acesteia din urmă. O atare soluție împiedică prelungirea excesivă a duratei procesului și contribuie la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei amintite sunt valabile și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 165

din 8 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, în ansamblul său, precum și, în mod special, ale art. 8 lit. a) și art. 11 alin. (1) din aceasta

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Adrian Tudor în Dosarul nr. 10.269/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.746D/2010.

La apelul nominal răspund autorul excepției de neconstituționalitate și consilierul juridic Mihai Ionescu pentru Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu delegația depusă în ședința publică.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.747D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, ridicată de Costică Turcu în Dosarul nr. 7.083/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic Mihai Ionescu pentru Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu delegația depusă în ședința publică, lipsind autorul excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.748D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, ridicată de Nicolae Zărnescu în Dosarul nr. 8.985/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic Mihai Ionescu pentru Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu delegația depusă în ședința publică, lipsind autorul excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.749D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, ridicată de Valerică Lazăr în Dosarul nr. 8.033/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspund, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, avocatul Gheorghe Ciobotaru, cu împuternicire avocațială depusă, precum și consilierul juridic Mihai Ionescu pentru Consiliul Național pentru Studierea

Arhivelor Securității, cu delegația depusă în ședința publică. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.750D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, ridicată de Marin Mirea în Dosarul nr. 10.326/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic Mihai Ionescu pentru Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu delegația depusă în ședința publică, lipsind autorul excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Autorul excepției de neconstituționalitate Adrian Tudor, avocatul autorului excepției de neconstituționalitate Valerică Lazăr și consilierul juridic al Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității sunt de acord cu conexarea.

Reprezentantul Ministerului Public susține că nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 1.747D/2010, nr. 1.748D/2010, nr. 1.749D/2010 și nr. 1.750D/2010 la Dosarul nr. 1.746D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate Adrian Tudor, care solicită admiterea acesteia.

De asemenea, avocatul autorului excepției de neconstituționalitate Valerică Lazăr solicită admiterea acesteia, astfel cum a fost formulată în fața instanței judecătorești.

Consilierul juridic al Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența constantă a Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 10.269/2/2009, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Adrian Tudor într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatare.

Prin Încheierea din 13 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 7.083/2/2009, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind

accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Costică Turcu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatare.

Prin Încheierea din 13 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.985/2/2009, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Nicolae Zărnescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatare.

Prin Încheierea din 20 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.033/2/2009, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Valerică Lazăr într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatare.

Prin Încheierea din 26 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 10.326/2/2009, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Marin Mirea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt neconstituționale, deoarece:

a) încalcă prezumția de nevinovăție, întrucât creează premisele unei forme de răspundere morală și juridică, fără a se stabili vreo formă de vinovăție. În plus, se induce ideea prezumției de vinovăție pentru toți lucrătorii fostei Securități;

b) acordă atribuții juridictionale Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care trebuie să fie doar o autoritate administrativă autonomă. Or, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 creează posibilitatea acestui Consiliu de a se substitui unei instanțe judecătorești, prin faptul că structurile sale interne, inclusiv Colegiul, emit evaluări și constatări care sunt de competența unei instanțe judecătorești și care pot produce *ipso facto* efecte juridice;

c) Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se subrogă în dreptul cetățeanului de a avea acces la justiție pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, prin introducerea unor acțiuni în constatare. Astfel, reglementarea criticată convertește, nu doar fără temei constituțional, ci chiar împotriva acestuia, dreptul de acces liber la justiție într-o obligație, încălcând art. 21 alin. (1) și art. 52 alin. (1) din Constituție;

d) Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se subrogă și instituției Avocatului Poporului, care este creată special pentru apărarea drepturilor și libertăților persoanelor fizice;

e) foștii lucrători ai Securității nu au dreptul de a se apăra în fața Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității;

f) se desemnează ca unică instanță de judecată Tribunalul București — Secția contencios administrativ și, respectiv, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, îngrădindu-se astfel, în mod deliberat, accesul persoanelor verificate la celelalte instanțe de contencios administrativ din țară.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 s-a realizat o

modificare esențială a regimului juridic aplicabil persoanelor verificate sub aspectul constatării calității de lucrător sau colaborator al Securității, precum și o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărei acte privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității să fie supuse controlului instanțelor de judecată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008. De asemenea, au fost criticate, în mod special, prevederile art. 8 lit. a) și ale art. 11 alin. (1) din aceasta, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 8 lit. a): „*Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității ia în discuție nota de constatare și, după caz: a) aprobă nota de constatare și dispune Direcției juridice introducerea unei acțiuni în constatare a calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia; [...]*”

— Art. 11 alin. (1): „*Acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia se introduce la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, fiind scutită de taxă de timbru.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, ale art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 58 alin. (1) privind numirea Avocatului Poporului și ale art. 126 alin. (5) privind interzicerea înființării de instanțe extraordinare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat în numeroase cazuri asupra prevederilor de lege criticate, constatând că acestea nu contravin dispozițiilor constituționale și convenționale invocate.

Astfel, prin Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 9 iunie 2010, prin care Curtea a statuat că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 s-a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității

sunt supuse controlului instanțelor de judecată. Așadar, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată, a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură să confere Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității rolul de instanță extraordinară, astfel că nu se poate susține încălcarea dispozițiilor art. 126 alin. (5) din Constituție.

Cu privire la critica referitoare la competența exclusivă a unei singure instanțe de soluționare a cauzelor având ca obiect constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, și anume Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, Curtea Constituțională a observat, prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. Or, dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 satisfac pe deplin exigențele constituționale invocate, inclusiv cele prevăzute de art. 126 alin. (5) referitoare la interdicția înființării de instanțe extraordinare.

Prin aceeași decizie, Curtea a constatat că nu este întemeiată nici critica referitoare la pretinsa nerespectare a principiului egalității în drepturi, deoarece art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu instituie niciun privilegiu sau nicio discriminare pe criterii arbitrare, fiind aplicabil tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei.

Curtea a mai reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 urmărește deconspirarea prin consemnarea publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, în ansamblul său, precum și, în mod special, ale art. 8 lit. a) și art. 11 alin. (1) din aceasta, excepție ridicată de Adrian Tudor în Dosarul nr. 10.269/2/2009, de Costică Turcu în Dosarul nr. 7.083/2/2009, de Nicolae Zărnescu în Dosarul nr. 8.985/2/2009, de Valerică Lazăr în Dosarul nr. 8.033/2/2009 și de Marin Mirea în Dosarul nr. 10.326/2/2009, toate ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 179

din 8 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”, ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 2 alin. (3)—(5) din anexa nr. 3 la aceasta, precum și ale art. 50 alin. (1) și art. 107 alin. (4) din Legea apelor nr. 107/1996

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”, ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 2 alin. (3)—(5) din anexa nr. 3 la aceasta, precum și ale art. 50 alin. (1) și art. 107 alin. (4) din Legea apelor nr. 107/1996,

excepție ridicată de Societatea Comercială „Apă Canal” — S.A. din Galați în dosarele nr. 14.057/233/2009, nr. 17.845/233/2009 și nr. 11.561/233/2009 ale Judecătorei Galați — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 ianuarie 2011, în prezența directorului tehnic al Societății Comerciale „Apă Canal” — S.A. din Galați, Niță Podaru, a avocatului Gabi-Camelia Munteanu pentru autorul excepției de neconstituționalitate, a avocatului Gabriela Cenușă pentru Administrația Națională „Apele Române” — Direcția Apelor Prut și a reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 8 februarie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 26 februarie 2010, 11 martie 2010 și 2 martie 2010, pronunțate în dosarele nr. 14.057/233/2009, nr. 17.845/233/2009 și nr. 11.561/233/2009, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”, ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 2 alin. (3)—(5) din anexa nr. 3 la aceasta, precum și ale art. 50 alin. (1) și art. 107 alin. (4) din Legea apelor nr. 107/1996.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Apă Canal” — S.A. din Galați în cauze având ca obiect soluționarea plângerilor împotriva proceselor-verbale de contravenție emise de către Administrația Națională „Apele Române” — Direcția Apelor Prut.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 135 alin. (2) lit. a), d), f) și g) și ale art. 148 alin. (2) din Constituție. În acest sens arată că dispozițiile de lege criticate nu țin cont de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, care, prin Hotărârea din 20 martie 1985, *Italia contra Comisiei (British Telecom)*, și prin Hotărârea din 19 martie 1991, *Franța contra Comisiei*, a stabilit că „statul nu poate fi în același timp jucător și arbitru”, fiind necesară disocierea între funcția de reglementare și funcția de gestiune a serviciilor de ape. Or, în speță, Administrația Națională „Apele Române”, pe de o parte, stabilește derogările de la prevederile legale referitoare la limitele maxime ale poluanților admise la evacuarea apelor uzate în receptorii naturali și, prin urmare, aprobă limite referitoare la timp, lucrări, încărcare cu poluanți, iar, pe de altă parte, stabilește și penalități pentru depășirea acestor limite, penalități pe care ea însăși le fixează.

În consecință, autorul excepției de neconstituționalitate consideră că reglementările criticate permit excesul de putere și abuzul de poziție dominantă, iar obligarea sa la plata penalităților la valoarea stabilită prin procesul-verbal atacat diminuează fondurile proprii de investiții, posibilitatea de a investi sumele pentru care s-a obligat în programele de cofinanțare (UE — consiliu local), ceea ce se reflectă în cele din urmă în rezultatele financiare. Acest lucru are dublu efect negativ: pe de o parte, pierderile financiare se reflectă în costurile serviciilor de apă suportate de cetățeni, iar, pe de altă parte, limitarea poluării receptorilor naturali, refacerea calității apelor, asigurarea alimentării cu apă potabilă a populației și a salubrității publice, gospodărirea durabilă a apei și repartitia rațională și echilibrată a acestei resurse, cu menținerea și ameliorarea calității și regenerării naturale a apelor, conservarea, protecția și îmbunătățirea mediului acvatic prin măsuri specifice pentru reducerea progresivă a evacuărilor, emisiilor sau pierderilor de substanțe prioritare și încetarea sau eliminarea treptată a

evacuărilor, emisiilor ori pierderilor de substanțe prioritare devin obiective din ce în ce mai greu de realizat în lipsa lucrărilor de reabilitare, modernizare și extindere privind sistemul de alimentare cu apă al municipiului Galați, rețeaua de distribuție și canalizare.

Judecătoria Galați — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate asigură tocmai protejarea resurselor de apă, care reprezintă un monopol natural de interes general. Specificul domeniului supus reglementării a impus adoptarea unor mijloace diferite față de alte domenii, unul dintre acestea fiind instituirea unui sistem de contribuții, plăți, bonificații, tarife și penalități specifice gospodării apelor pentru toți utilizatorii de apă. Împrejurarea că legiuitorul a înțeles să instituie în această materie un mecanism propriu de finanțare și desfășurare a activității Administrației Naționale „Apele Române”, stabilind o serie de competențe și atribuții, nu relevă niciun aspect de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece Administrația Națională „Apele Române”, prin competențele și atribuțiile sale, asigură tocmai protejarea resurselor de apă ce reprezintă un patrimoniu natural de interes general, contribuind astfel la exploatarea resurselor naturale în concordanță cu interesul național, refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare, prevederile art. 1 alin. (2) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 20 septembrie 2002, ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 2 alin. (3)—(5) din anexa nr. 3 la aceasta, precum și ale art. 50 alin. (1) și art. 107 alin. (4) din Legea apelor nr. 107/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 8 octombrie 1996.

Prevederile art. 1 alin. (2) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 au fost modificate prin art. I pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române” (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 607 din 13 iulie 2005) și prin articolul unic pct. 1 și 3 din Legea nr. 400/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române” (publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 19 din 10 ianuarie 2006) și au, în prezent, următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (2): „Administrația Națională «Apele Române» este persoană juridică română și funcționează pe bază de gestiune și autonomie economică, în coordonarea autorității publice centrale din domeniul apelor, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.”;

— Art. 4: „(1) Cheltuielile pentru funcționarea Administrației Naționale «Apele Române» se vor asigura din venituri proprii, purtătoare de dobândă, rezultate din aplicarea mecanismului economic specific în domeniul gospodăririi cantitative și calitative a apelor. Veniturile proprii neconsumate în cursul exercițiului financiar se reportează în exercițiul financiar următor.

(2) Mecanismul economic specific domeniului gospodăririi durabile a resurselor de apă, prevăzut în anexa nr. 3, include sistemul de contribuții, plăți, bonificații, tarife și penalități.

(3) Administrația Națională «Apele Române» aplică sistemul de contribuții, plăți, bonificații, tarife și penalități specifice de gospodărire a resurselor de apă, prevăzute în anexele nr. 4—7, tuturor utilizatorilor de apă, indiferent de deținătorii cu orice titlu ai amenajărilor și instalațiilor.

(4) Penalitățile se aplică acelor utilizatori de apă la care se constată abateri de la prevederile reglementate, atât pentru depășirea cantităților de apă utilizate, cât și pentru concentrațiile de substanțe impurificatoare evacuate în resursele de apă.

(5) Cuantumul contribuțiilor specifice de gospodărire a resurselor de apă, a tarifelor și penalităților este prevăzut în anexele nr. 5, 6 și 7 și se reactualizează periodic prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale din domeniul apelor.

(6) De la bugetul de stat, bugetele locale și din surse proprii ale persoanelor fizice și juridice se vor asigura cheltuielile pentru:

a) acțiunile operative de interes public de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor hidrometeorologice periculoase și accidentelor la construcțiile hidrotehnice, precum și cele pentru constituirea stocului de materiale și mijloace de apărare;

b) întreținerea și repararea lucrărilor cu rol de apărare împotriva inundațiilor, refacerea și repunerea în funcțiune a lucrărilor de gospodărire a apelor afectate de calamități naturale sau alte evenimente deosebite.

(7) Finanțarea acțiunilor de interes național și social prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. a)—c) se asigură de la bugetul de stat, iar a celor prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. d), din surse proprii ale Administrației Naționale «Apele Române» și în completare din bugetul de stat, pe baza programelor aprobate în bugetul autorității publice centrale din domeniul apelor. Finanțarea activităților prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. d)—s) se susține din sursele proprii ale Administrației Naționale «Apele Române».

(8) Bugetul de venituri și cheltuieli al Administrației Naționale «Apele Române» se aprobă de organul de conducere al instituției, cu acordul conducătorului autorității publice centrale din domeniul apelor, în condițiile legii.

(9) Administrația Națională «Apele Române» gestionează veniturile proprii din aplicarea mecanismului economic specific domeniului gospodăririi apelor și organizează conducerea contabilității acestora, conform prevederilor legale în vigoare.

(10) Administrația Națională «Apele Române» poate beneficia de credite cu dobândă preferențială și facilități în domeniul impozitelor și taxelor în condițiile legii.

(11) Administrația Națională «Apele Române» ca instituție publică preia toate drepturile și este ținută să răspundă de toate obligațiile Administrației Naționale «Apele Române», cu statut de regie autonomă, cu excepția celor prevăzute în mod expres de Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.”

Anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002, intitulată „Mecanismul economic specific domeniului gospodăririi durabile a resurselor de apă”, a fost înlocuită prin art. 1 pct. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2005 și prin articolul unic pct. 5 din Legea nr. 400/2005.

Prin urmare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și prevederile art. 1 alin. (1) și (2) și art. 2 alin. (3)—(5) din anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1) și (2): „(1) Mecanismul economic specific domeniului gospodăririi cantitative și calitative a resurselor de apă include sistemul de contribuții, plăți, bonificații, tarife și penalități ca parte a modului de finanțare a dezvoltării domeniului și de asigurare a funcționării Administrației Naționale «Apele Române».

(2) Apa constituie o resursă naturală cu valoare economică în toate formele sale de utilizare/exploatare. Conservarea, re folosirea și economisirea apei sunt încurajate prin aplicarea de stimuli economici, inclusiv pentru cei care manifestă o preocupare constantă în protejarea cantității și calității apei, precum și prin aplicarea de penalități celor care risipesc sau poluează resursele de apă. Utilizatorii resurselor de apă plătesc utilizarea acesteia Administrației Naționale «Apele Române», în calitate de operator unic al resurselor de apă.”;

— Art. 2 alin. (3)—(5): „(3) Administrația Națională «Apele Române» este singura în drept să aplice sistemul de contribuții, plăți, bonificații, tarife și penalități specifice gospodăririi apelor tuturor utilizatorilor de apă, indiferent de deținătorul cu orice titlu al amenajării, precum și din sursele subterane, cu excepția celor pentru care există reglementări specifice în vigoare.

(4) Contribuțiile specifice de gospodărire a apelor, prevăzute în anexa nr. 4, sunt diferențiate, în vederea stimulării economice a utilizării durabile a resurselor de apă, pe categorii de surse și grupe de utilizatori și pe substanțe poluante din apele uzate evacuate în resursele de apă.

(5) Contribuțiile prevăzute la alin. (4) se percep lunar tuturor utilizatorilor de apă.”

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și prevederile art. 50 alin. (1) și art. 107 alin. (4) din Legea nr. 107/1996, modificate prin art. 1 pct. 63 din Legea nr. 310/2004 pentru modificarea și completarea Legii apelor nr. 107/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 30 iunie 2004, și prin art. 1 pct. 36 din Legea nr. 112/2006 pentru modificarea și completarea Legii apelor nr. 107/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 12 mai 2006. Acestea au, în prezent, următorul conținut:

— Art. 50 alin. (1): „Lucrările prevăzute la art. 48 pot fi promovate și executate numai în baza avizului de gospodărire a apelor și, respectiv, notificării emise de Administrația Națională «Apele Române». Punerea în funcțiune sau exploatarea acestor lucrări se face numai în baza autorizației de gospodărire a apelor și, după caz, a notificării emise de Administrația Națională «Apele Române».”;

— Art. 107 alin. (4): „Programele etapizate prevăzute la alin. (2) și (3) se întocmesc de către utilizatorii de apă și se aprobă de Administrația Națională «Apele Române».”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 135 alin. (2) lit. a), d), f) și g) privind obligațiile statului în ceea ce privește economia și ale art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. a), d), f) și g) din Constituție, aceasta este neîntemeiată, pentru următoarele motive:

Potrivit normelor constituționale invocate, statul trebuie să asigure: exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național, crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții și aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanță cu obiectivele Uniunii Europene.

În vederea îndeplinirii acestor obiective, în domeniul apei — resursă naturală ce face parte din domeniul public al statului — s-a înființat, prin art. 6¹ din Legea apelor nr. 107/1996, Administrația Națională „Apele Române”, instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, finanțată din venituri proprii, prin reorganizarea Administrației Naționale „Apele Române”, care funcționa cu statut de regie autonomă. Potrivit art. 7 din aceeași lege, elaborarea strategiei și politicii naționale în domeniul gospodăririi apelor, asigurarea coordonării și controlului aplicării reglementărilor interne și internaționale în acest domeniu se realizează de către Ministerul Mediului și Pădurilor, iar gestionarea resurselor de apă, administrarea lucrărilor de gospodărire a apelor, precum și aplicarea strategiei și a politicii naționale, cu respectarea reglementărilor naționale și comunitare în domeniu, se realizează de Administrația Națională „Apele Române”, prin administrațiile bazinale de apă din subordinea acesteia. Legea apelor nr. 107/1996 transpune Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) seria L nr. 327/2000, Administrația Națională „Apele Române” fiind nominalizată ca instituție de implementare a directivei europene în domeniul gospodăririi apelor.

Totodată, potrivit prevederilor de lege criticate, mecanismul economic specific domeniului gospodăririi durabile a resurselor de apă include sistemul de contribuții, plăți, bonificații, tarife și penalități și se bazează pe principiul recuperării costurilor pentru gestionarea resurselor de apă „utilizatorul plătește” și „poluatorul plătește”. Administrația Națională „Apele Române” aplică sistemul de contribuții, plăți, bonificații, tarife și penalități specifice activității de gospodărire a resurselor de apă tuturor utilizatorilor de apă, indiferent de deținătorii cu orice titlu ai amenajărilor și instalațiilor.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”, ale art. 1 alin. (1) și (2) și art. 2 alin. (3)—(5) din anexa nr. 3 la aceasta, precum și ale art. 50 alin. (1) și art. 107 alin. (4) din Legea apelor nr. 107/1996, excepție ridicată de Societatea Comercială „Apă Canal” — S.A. din Galați în dosarele nr. 14.057/233/2009, nr. 17.845/233/2009 și nr. 11.561/233/2009 ale Judecătorei Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Curtea reține că penalitățile se aplică acelor utilizatori de apă la care se constată abateri de la prevederile reglementate atât pentru depășirea cantităților de apă utilizate, cât și a concentrațiilor și cantităților de substanțe impurificatoare evacuate în resursele de apă. Or, este firesc ca instituția publică de interes național care asigură aplicarea strategiei și a politicii naționale în domeniul apelor, și anume Administrația Națională „Apele Române”, să poată constata încălcarea cerințelor referitoare la concentrațiile maxime admise ale poluanților din apele uzate evacuate în resursele de apă și să aplice aceste penalități, prin întocmirea unui proces-verbal de contravenție.

Privitor la critica potrivit căreia prevederile de lege ce fac obiectul prezentei excepții permit excesul de putere, iar obligarea la plata penalităților la valoarea stabilită prin procesul-verbal atacat diminuează fondurile proprii de investiții și posibilitatea de a investi sumele pentru care s-a obligat în programele de cofinanțare, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece procesul-verbal de constatare și de stabilire a penalităților poate fi atacat la instanța judecătorească, ceea ce în speță s-a și întâmplat, litigiul fiind pe rolul Judecătorei Galați — Secția civilă.

Susținerea autorului excepției de neconstituționalitate potrivit căreia este necesară „disocierea între funcția de reglementare și funcția de gestiune a serviciilor de apă” pe care le realizează Administrația Națională „Apele Române” nu poate fi primită, întrucât aceasta presupune o modificare a competențelor în acest domeniu, care excedează atribuțiilor Curții. Potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

2. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 148 alin. (2) din Constituție, Curtea observă că acestea consacră principiul priorității de aplicare a prevederilor „tratatelor constitutive ale Uniunii Europene” și a „celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu” față de „dispozițiile contrare din legile interne”. Or, analiza acestor aspecte ține de aplicarea legii, ceea ce nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, ci a instanțelor judecătorești, astfel cum a statuat în mod constant Curtea în jurisprudența sa (a se vedea în acest sens Decizia nr. 500 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 18 iunie 2010).

Așa cum s-a arătat, reglementările naționale în domeniul gospodăririi cantitative și calitative a apelor transpun directivele Uniunii Europene în această materie.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 210
din 15 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 4.612/118/2009 al Tribunalului Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că își mențin valabilitatea considerentele pentru care, în jurisprudența sa constantă, Curtea a respins excepția ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.612/118/2009, **Tribunalul Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București într-o cauză privind soluționarea unei acțiuni având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 sunt „de un formalism excesiv”, „de natură să afecteze grav efectivitatea exercitării drepturilor recunoscute de lege atât pentru angajat, cât și pentru angajator și să restrângă nejustificat dreptul la apărare al angajatorului, care este pus într-o situație de dezzechilibru” față de angajatul care are calitatea de reclamant. Se critică faptul că intervalul de timp dintre data primirii citației și data termenului de judecată este prea scurt pentru ca un angajator să își exercite dreptul la apărare și să se achite de sarcina probei care îi revine, iar instanța are posibilitatea de a-l decădea din dreptul de a depune probe și de a formula apărări. Se mai arată că prevederile art. 164 din Codul de procedură civilă aduc atingere dreptului la apărare, întrucât lasă la aprecierea instanței posibilitatea conexării cauzelor.

Tribunalul Constanța — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, nefiind încălcate dispozițiile constituționale și convenționale invocate de autorul acesteia.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 164 din Codul de procedură civilă, dispoziții ce au următorul conținut:

— Art. 286 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii: „(1) *Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de muncă se judecă în regim de urgență.*”

(2) *Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 15 zile.*

(3) *Procedura de citare a părților se consideră legal îndeplinită dacă se realizează cu cel puțin 24 de ore înainte de termenul de judecată.”;*

— Art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii: „*Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare.*”;

— Art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii: „*Administrarea probelor se face cu respectarea regimului de urgență, instanța fiind în drept să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie în mod nejustificat administrarea acesteia.*”;

— Art. 74 din Legea nr. 168/1999: „(1) *Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de drepturi se judecă în regim de urgență.*”

(2) *Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 10 zile.*

(3) *Părțile sunt legal citate, dacă citația le-a fost înmănată cel puțin cu o zi înaintea judecării.”;*

— Art. 75 din Legea nr. 168/1999: „*În cazul în care sunt contestate măsuri unilaterale dispuse de unitate, aceasta are obligația ca, până la prima zi de înfățișare, să depună dovezile în baza cărora a luat măsura respectivă.”;*

— Art. 77 din Legea nr. 168/1999: „(1) În cazul în care judecata continuă, administrarea probelor se va face cu respectarea regimului de urgență al judecării conflictelor de drepturi.

(2) Instanța poate să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie nejustificat administrarea acesteia.”;

— Art. 164 din Codul de procedură civilă: „(1) Părțile vor putea cere întrunirea mai multor pricini ce se află înaintea aceleiași instanțe sau instanțe deosebite, de același grad, în care sunt aceleași părți sau chiar împreună cu alte părți și al căror obiect și cauză au între dânsese o strânsă legătură.

(2) Întrunirea poate fi făcută de judecător chiar dacă părțile nu au cerut-o.

(3) Dosarul va fi trimis instanței mai întâi investită, afară numai dacă amândouă părțile cer trimiterea lui la una din celelalte instanțe.

(4) Când una din pricini este de competența unei instanțe, și părțile nu o pot înlătura, întrunirea se va face la acea instanță.”

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) care consacră dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil, ale art. 24 care garantează dreptul la apărare, ale art. 53 alin. (1) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, se invocă dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil, prin raportare la art. 11 alin. (2) și art. 20 din Constituție referitoare

la raporturile dintre tratatele internaționale în materia drepturilor omului și dreptul intern.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași texte constituționale și convenționale și prin prisma unor critici similare. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 369 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 11 mai 2010, sau prin Decizia nr. 1.349 din 19 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 860 din 22 decembrie 2010, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, reținând că textele de lege criticate reprezintă norme care stabilesc o procedură specială, derogatorie, referitoare la termenele de judecată și modalitatea administrării probelor în cazul judecării cererilor privind conflictele de muncă. Reglementarea acestora constituie o opțiune a legiuitorului, care a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și urgente, adaptată raporturilor de muncă și exercitării dreptului la muncă. În plus, regulile de procedură prevăzute de aceste dispoziții se aplică în mod echitabil atât angajatorilor, cât și angajaților, fără a fi favorizată o categorie sau alta.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența în materie a Curții, soluția pronunțată prin deciziile menționate, precum și considerentele ce au stat la baza acesteia își mențin valabilitatea și în această cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 4.612/118/2009 al Tribunalului Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 293

din 24 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 lit. c) și art. 49 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, precum și ale art. 44 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.588/2007

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător

Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Ingrid Alina Tudora — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 lit. c) și art. 49 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, precum și ale art. 44 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.588/2007, excepție ridicată de Doru Nanciu în Dosarul nr. 951/280/2009 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca fiind inadmisibilă.

Astfel, în ceea ce privește prevederile criticate din Legea nr. 230/2007, apreciază că aspectele invocate nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci privesc circumstanțele concrete ale situației de fapt, aflate pe rolul instanței de judecată. De asemenea, arată că nu poate fi primită nici critica referitoare la Hotărârea Guvernului nr. 1.588/2007, întrucât Curtea se poate pronunța numai asupra neconstituționalității unei legi sau ordonanțe, ori a unor dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 951/280/2009, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 lit. c) și art. 49 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, precum și ale art. 44 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.588/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari**, excepție ridicată de Doru Nanciu într-o cauză civilă având ca obiect o acțiune în răspundere contractuală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia nu formulează o veritabilă critică, ci, în esență, este nemulțumit de conduita unor vecini, precum și de modul de calcul și de repartizare a cheltuielilor de întreținere pe persoane.

Judecătoria Pitești — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, motivat de faptul că autorul excepției nu face o veritabilă critică de neconstituționalitate cu privire la reglementarea criticată, limitându-se la invocarea în mod formal a excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 47 lit. c) și art. 49 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, care au următorul cuprins:

— Art. 47: *„Cheltuielile asociației de proprietari sunt următoarele:*

c) cheltuieli pe cota-parte indiviză, în funcție de suprafața utilă a proprietății individuale;”;

— Art. 49 alin. (1): *„Asociația de proprietari poate stabili un sistem propriu de penalizări pentru orice sumă cu titlu de restanță, afișată pe lista de plată. Penalizările nu vor fi mai mari de 0,2% pentru fiecare zi de întârziere și se vor aplica numai după o perioadă de 30 de zile care depășește termenul stabilit pentru plată, fără ca suma penalizărilor să poată depăși suma la care s-au aplicat.”*

De asemenea, constituie obiect al excepției și prevederile art. 44 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.588/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 18 ianuarie 2008, potrivit căroră: *„Cheltuielile pe cota-parte indiviză de proprietate reprezintă cheltuielile asociației cu privire la proprietatea comună, cu privire la: fondul sau fondurile pentru lucrări de întreținere, service, reparații și, după caz, de consolidare, reabilitare, eficiență energetică, modernizare la părțile de construcții și instalații aflate în și pe proprietatea comună, astfel cum este descrisă în cartea tehnică a construcției și în acordul de asociere: subsolul; conductele de distribuție și coloanele instalațiilor de apă, canalizare, încălzire, energie electrică; casa scării; podul; spălătoria; uscătoria; terasa; ascensorul; interfonul — partea de instalație de pe proprietatea comună; centrala termică proprie; crematoriul; tubulatura de evacuare a deșeurilor menajere; structura de rezistență; fațadele; acoperișul și altele asemenea, conform prevederilor din acordul de asociere; personalul angajat sau contractat al asociației: salarii sau remunerații pentru administrator, contabil, casier, instalator, electrician, portar, cheltuieli pentru curățenie etc.; indemnizații acordate membrilor asociației de proprietari ori persoanelor alese: președintele, membrii comitetului executiv și ai comisiei de cenzori; prime; credite bancare; contracte sau polițe de asigurări; alte servicii administrative către proprietatea comună.”*

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, în ceea ce privește prevederile art. 44 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.588/2007, Curtea constată că, potrivit art. 146 lit. d) teza întâi din Constituție, instanța de contencios constituțional *„hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial”*.

De asemenea, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională *„decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare”*.

Astfel fiind, normele metodologice nu pot constitui obiect al controlului de constituționalitate și, în consecință, excepția de

neconstituționalitate a prevederilor art. 44 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.588/2007 este inadmisibilă.

Totodată, referitor la textele criticate din Legea nr. 230/2007, Curtea constată că susținerile autorului excepției nu constituie

veritabile critici de neconstituționalitate, acesta invocând prevederile constituționale ale art. 16 din perspectiva propriei interpretări, fiind, în realitate, nemulțumit de conduita unor vecini, precum și de modul de calcul și de repartizare a cheltuielilor de întreținere pe persoane.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 lit. c) și art. 49 alin. (1) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, precum și ale art. 44 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.588/2007, excepție ridicată de Doru Nanciu în Dosarul nr. 951/280/2009 al Judecătorei Pitești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 311

din 3 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 215 alin. 5 din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 215 alin. 5 din Codul penal, excepție ridicată de Cristian Marcoff în Dosarul nr. 986/35/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 986/35/2009, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 215 alin. 5 din Codul penal.**

Excepția a fost ridicată de Cristian Marcoff cu ocazia soluționării apelurilor formulate împotriva unei sentințe penale privind condamnarea pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune prevăzute și pedepsite de art. 215 alin. 1, 2, 3 și 5 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 146 și art. 215 alin. 5 din Codul penal încalcă dreptul la un proces echitabil, prezumția de

nevinovăție, principiul legalității pedepsei, precum și dispozițiile constituționale referitoare la reglementarea prin lege organică a infracțiunilor, pedepselor și a regimului executării acestora, deoarece condiționează încadrarea juridică a faptei săvârșite de cuantumul unui prejudiciu care nu poate fi stabilit decât prin hotărâre judecătorească definitivă. Mai arată că, în condițiile devalorizării monedei naționale, pragul de 200.000 lei, stabilit pentru determinarea consecințelor deosebit de grave ale unor infracțiuni de rezultat, nu mai este de actualitate.

Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 146 și art. 215 alin. 5 din Codul penal, având următorul cuprins:

— Art. 146: *„Prin consecințe deosebit de grave se înțelege o pagubă materială mai mare de 200.000 lei sau o perturbare deosebit de gravă a activității, cauzată unei autorități publice sau oricăreia dintre unitățile la care se referă art. 145, ori altei persoane juridice sau fizice.”;*

— Art. 215 alin. 5: *„Înșelăciunea care a avut consecințe deosebit de grave se pedepsește cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (11) și (12) privind prezumția de nevinovăție și principiul legalității pedepsei și ale art. 73 alin. (3) lit. h) referitoare la reglementarea prin lege organică a infracțiunilor, pedepselor și a regimului executării acestora, precum și ale art. 11 privind raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la prioritatea tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 146 și art. 215 alin. 5 din Codul penal au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 1.051 din 9 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2008, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, reținând că art. 146 din Codul penal cuprinde o normă cu caracter explicativ prin care se lămurește înțelesul expresiei *„consecințe deosebit de grave”*. Această reglementare este necesară cu atât mai mult cu cât legiuitorul a prevăzut consecințele deosebit de grave ca element circumstanțial în conținutul agravant al mai multor infracțiuni.

Totodată, Curtea a constatat că este neîntemeiată susținerea autorului excepției, referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece aplicarea cerinței procesului echitabil se impune numai în legătură cu procedura de desfășurare a procesului, iar nu și în ceea ce privește cadrul juridic sancționator al faptelor, adică în materia dreptului substanțial. Nici din cuprinsul art. 21 alin. (3) din Constituție și nici din cel al art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau al jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului nu se poate desprinde concluzia că aplicarea cerinței procesului echitabil ar trebui să excedeze necesității asigurării garanțiilor procesuale, spre a se intra în materia din câmpul dreptului substanțial.

De asemenea, având în vedere că în speță nu există o hotărâre judecătorească definitivă, nu a putut fi reținută nici critica referitoare la încălcarea art. 23 alin. (11) din Constituție privind prezumția de nevinovăție, care prevede că: *„Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată”*.

Cu privire la critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea prevederilor art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, Curtea a constatat că aceasta este neîntemeiată, deoarece infracțiunea de înșelăciune este reglementată în Codul penal, lege organică, în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea principiului legalității incriminării, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate nu contravin normelor constituționale, ci, dimpotrivă, prin explicarea conținutului noțiunii *„consecințe deosebit de grave”* în textul art. 146 din Codul penal se asigură caracterul de previzibilitate și accesibilitate al normei juridice penale.

În același sens este și Decizia nr. 641 din 11 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 26 mai 2010.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 215 alin. 5 din Codul penal, excepție ridicată de Cristian Marcoff în Dosarul nr. 986/35/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

